

vendt sig til mig med Anmodning om, naar dette af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag kom til Behandling, da at udtale, at det er for streng en Bestemmelse, naar det i § 17 af Loven af 5te April forrige Aar, en Paragraf, der omhandler Nalevaads Maskevidde, staar, at denne Skjælde, hvorefter de prøves, skal kunne gaa i Maskevidden, naar det er tjæret og vaadt, uden Stramning. Thi hvor de ere nylig tjærede eller meget vaade, der kunne disse Skjælder ikke, uden at Masketerne skal være meget for store, gaa igjennem uden Stramning. Og dersom Kontrollen skal tage denne Bestemmelse meget skrap, kunne Fiskerne ikke bruge de Garn, som de ere vant til — paastaa de over for mig. Det var dette, jeg vilde berøre her, for at vi ved denne lille Lovs Behandling, om det er muligt, kunde tage saadanne uheldige Bestemmelser under Overveielse med det samme. Det er det, jeg vilde gjøre det høie Thing opmærksom paa, og ogsaa den høitærede Minister, om han velvillig vil tage det i Betragtning ved Sagens videre Fremme.

**Thorup:** Overfor den ærede sidste Taler skal jeg gjøre opmærksom paa, at de nye Bestemmelser om Maskestørrelsen er affikrat de selv samme, som man har havt siden 1857. Paa hvilken Maade Kontrollørerne maale disse Masker, om maatte een Kontrollør eller Assistent kan være strengere end en anden, skal jeg ikke sige; men selve Maskebestemmelserne ere de selv samme, saa jeg tror, at den Klage kun kan hidrøre fra, at Administrationen maa være nok saa streng som tidligere, og af den Grund behøve vi altsaa ikke Lovforandringer. Med Hensyn til det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) vil jeg bemærke, at han meget rigtig gjorde gjældende, at det var først for 20 Aar siden, at man fandt paa at hæfte nogle Ankere eller store Stene til Vaaddet, som skulde svømme bagester. Det synes jeg beviser, at Puls- og Bøtvaad godt kan bruges uden dette; thi det er en bekjendt Sag, at Puls- og Bøtvaad have været i Brug i Limfjorden i over et Aarhundrede, men jeg indrømmer, at ved Loven af 1867 kom der Bestemmelser ind om, at man kunde bruge dem paa en anden Maade end tidligere, hvorved det saakaldte Snurrevaad kom til Stede. De første Aar efter at Loven var traadt i Kraft var jeg saa heldig at se paa en Mand, som boede hos mig, og som havde et Nalevaad, og den Gang kjendte man slet ikke denne Maade at hæfte Ankere eller Sten til Vaaddet, om det end selvfølgelig maatte have en saadan Tyngde, at det

kunde gaa saa langt ned i Vandet som muligt; thi hvad er Hensigten med et Nalevaad? Det skal bruges om Sommeren paa den Tid, da Nalene ikke ligge faste paa Bunden. Det er slet ikke Meningen, at det skal slæbe hen ad Bunden; det kan godt være, at det til enkelte Tider den Dag skal tage Fisk paa Bunden af Fjorden, men for Øvrigt skal det i den varme Tid ogsaa kunne tage dem højere oppe i Vandet. Hvorfor Regjeringen har foreslaaet dette vedtaget er paa Grund af, at der kom Klager over, at disse Nalevaadsfiskere ødelagde alt Flynderfiskeriet, idet de indrettede deres Vaad saaledes, at de slæbte haardt henad Bunden, fordi de ikke vilde koste to Vaad; de vilde bruge Nalevaaddet til at fange Flynder med, med andre Ord, de tog Alt, hvad de kunde faae fat i, baade Klub og Stub, baade Smaat og Stort. Jeg tror ikke at huske feil i, at det var det ærede Medlem selv, der gav os et Andragende fra en Del Fiskere om, at det Maal, Regjeringen havde foreslaaet, 20 Favne for disse Armgarnliner, endnu var for langt (G. Navn: Ja!). Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds giver mig Ret dert — de skulde være endnu noget kortere. Desuagtet foreslog Udvalget at gaa til 25 Favne i Stedet for de foreslaaede 20. Jeg tror egentlig, at man først skulde se, hvilken Virkning de Bestemmelser, vi nu have taget, ville have paa Limfjordsfiskeriet; thi jeg paastaar, at det har egentlig aldrig været lovligt at bruge disse Ankere. Det har ikke været omtalt i Loven af 1867, det har kun været taalt og kunde efter min Opfattelse forbydes til enhverstid Tid. Med Hensyn til Dragliner tror jeg ikke, at det for Nalefiskeriet har egentlig nogen Betydning, men ville de bruge Nalevaad til at fiske Flynndere med, ere Armgarnene for korte, de skulle slæbe langt bag efter Vaaden og haardt paa Bunden. Overhovedet skal jeg ikke modsette mig disse Ændringer, dersom den ærede Minister mener at kunne føre dem igjennem i det andet Thing, navnlig med Hensyn til Armgarnslinen. Derimod er jeg mere betænkelig ved det Anker, som skal slæbe, det holder jeg ikke af, det behøves ikke, de kunne sætte stærk Tyngde paa de dybe Bunde ved deres Vaad. Jeg tror, at denne Slæben med Ankeret bagester er mindre heldig. Saa stærk en Modstander er jeg dog ikke, naar det kan gjenføres med Hensyn til Armgarnene, og naar saa Kontrollørerne kunne kontrollere, at de ikke ville ødelægge Flynnderfiskeriet, som der har været saa stærk Klage over. Dersom den høitærede Minister overhovedet vil gaa ind paa et saadant Forslag, vil jeg